

Matzen: Saa beklager jeg, at den højtærede Konseilspræsident har valgt en mindre heldig Titel til Loven, thi der staar „Forslag til Lov om Forandring af Grundlovens § 32“. Der staar ikke Forslag til Lov om Forandring af Grundlovens § 32, første og andet Punktum, men der staar hele Grundlovens § 32, og saa ere vi berettigede til at forstaa det saaledes, som Titelen lyder. Jeg vil igen protestere imod, at vi ere gaaede udenfor noget af det, som vi efter dette Forslags Titel og Indhold ere berettigede til at optage, og naar man siger, at man vil reformere Valgkredsordningen, saa siger jeg, at det bliver netop ogsaa en Reform af Valgkredsordningen, naar vi indføre Forholdstalsvalg. Thi saa faa vi en Valgkredsordning, ifølge hvilken man vælger en Flerhed af Kandidater i hver Kreds, og det falder ogsaa ind under Ordet: Valgkredsordning. Altsaa, ikke en Gang, hvis man vilde indskrænke Forslaget dertil, vilde man være berettiget til at udelukke Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg ser ikke, at Spørgsmaalet om Lovforslagets Titel kan hjælpe det ærede Medlem synderligt. Oprindeligt lød Titelen ikke saaledes som her, men lød paa Forandring af Folketingets Medlemstal. Nej, det er sandt, det var Teksten, men Titelen lød dog oprindeligt lidt anderledes. Jeg ser imidlertid ikke, at Titelen hjælper det ærede Medlem noget; thi en Forandring i Grundlovens § 32 er og bliver dog en Forandring af Paragraffen, selv om den kun omfatter det ene Punktum. Det ærede Medlem kan ikke stille Krav om, at en Forandring skal omfatte alle Punktummer. Det kan han ikke stille af Hensyn til Titelen. Men han kan naturligvis stille det af helt andre Hensyn.

Matzen: Ja, jeg vil blot bemærke, at jeg ikke kan læse Forslaget anderledes, end at naar der staar Paragraf § 32, saa er intet Punktum udelukket.

Madsen-Mygdal: Jeg vil gøre den korte Bemærkning, at der tidt foreligger Lovforslag her i Rigsdagen med den Titel: Forslag til Forandring i Lov af den og den Dato, uagtet det kun er en enkelt lille Forandring, som Forslaget omhandler.

Brandes: Det er rimeligt, at naar denne Forhandling er sluttet, er dette For-

slag dødt. Men det er tvivlsomt, om det allerede var det ved Forhandlingens Begyndelse. Det forekommer mig, at hele Ansvarret for, om Forslaget er dødt eller ej, hviler paa den højtærede Konseilspræsident. De forskellige Partier her i Salen have stillet sig forskelligt til Sagen. Hvad Højre angaar, har det ingenlunde modsat sig dens videre Behandling, og naar der fra Højres Side er stillet et Krav om, at Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaaden ogsaa skal behandles ved denne Lejlighed, maa man dog erindre, at Højre ikke er Flertal i denne Sal, og at hvis de øvrige Partier kunne blive enige om den Ordning, der foreslaas her, ville disse Partier være stærke nok til at overstemme Højre. Da nu Folketinget er enig om den Affattelse, Lovforslaget i Øjeblikket har, vil Modstanden derved i Virkeligheden være brudt og Forslaget kunne gennemføres, som det foreligger.

Anderledes stille de frikonservative sig til dette Lovforslag. Mod dets Indhold synes de ikke at have nogen Indvending. Vel sagde det ærede Medlem, som førte Ordet for denne Gruppe (Rottbøll), at han ogsaa nærede en vis Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden, en Kærlighed, som jeg tilstaa, jeg for mit Vedkommende ikke deler. Jeg anser ikke Forholdstalsvalgmaaden for en saa ideal Løsning, som Folk i Almindelighed mene. Jeg tror, at i Lande, der søge at indføre lige, almindelig Valgret, er det godt saa vidt muligt at holde paa Flertalsafgørelserne. Men som sagt, skønt det ærede Medlem udtalte sin Sympati med Forholdstalsvalgmaaden, mente han jo dog ikke, at dens Gennemførelse ved denne Lejlighed var nogen nødvendig Forudsætning for hans Gruppens Tilslutning til Lovforslaget, og hans Stilling til dette beror altsaa alene paa, om det ærede Medlem kan faa Svar paa det Spørgsmaal, han har stillet, eller ikke. Men dette Svar vil den højtærede Konseilspræsident ikke give. Det forekommer mig ikke rigtigt, naar den højtærede Konseilspræsident siger, at dette Svar nødvendigvis maa være i Favør af den Mening, den ærede Ordfører for den frikonservative Gruppe har. Det behøver det ikke at være. Det er kun et klart Svar, der forlanges af den højtærede Konseilspræsident med Hensyn til de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed, som jo har været saa meget paa Tale her i Rigsdagen. Nu kunde jeg forstaa, at den højtærede Konseilspræsident gjorde Indvending mod at give et saadant Svar, hvis Konseilspræsidenten stod paa det Standpunkt, at det